

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7083/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... , ББ из ... , ВВ из ... , ГГ из ... , ДД из ... , ЂЂ из ... , ЕЕ из ... , ЖЖ из ... , ЗЗ из ... , ИИ из ... , ЈЈ из ... , КК из ... , чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ... , против туженог ЈКП „УСЛУГА“ Оџаци, из Оџака, чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1149/24 од 01.03.2025. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1149/24 од 01.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1149/24 од 01.03.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2821/21 од 17.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима сваком понаособ на име неосновано плаћене накнаде за одржавање водомера исплати новчани износ од по 4.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1149/24 од 01.03.2025.године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца а делимично усвојена жалба туженог и преиначена је првостепена пресуда, у делу одлуке о трошковима поступка тако што су обавезани тужиоци АА, ВВ, ГГ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од по 9.000,00 динара, док је у преосталом непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим

изреке, обавезани су тужиоци АА, ВВ, ГГ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. Побийана одлука, којом је тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован, донета је применом члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист“ Општине Озаци, бр. 16/12 ... 8/16), која је престала да важи 09.12.2020. године изменом те одлуке. Тужиоци уз ревизију нису приложили другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем, као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члан 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП, и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбе ради исплате, тужилаца ИИ, ЈЈ и ЗЗ поднете су 07.07.2021. године, а тужилаца АА, ВВ ГГ и КК 06.07.2021. године, тужиље ДД 09.07.2021. године, ЂЂ и ББ 13.07.2021. године, ЖЖ и ЕЕ 16.07.2021. године. Вредност предмета спора која се ревизијом побийа је за сваког од тужилаца износ од 4.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**